

Galgóc és Vidéke

társadalmi és gazdasági hetilap.

Megjelen minden szombaton reggel, német és tót melléklettel.

Előfizetési ár:		Felelős szerkesztő ÁMON VILMOS Társzerkesztő: H. PÁZMÁNY SÁNDOR Kiadótlajdonos: TÖRÖK GYULA	Előfizetési díjak, hirdetések, valamint a lap szellemi részét érdeklő közlemények, a lap szerkesztőségéhez intézendők. — Kéziratokat nem adunk vissza. — Levélre válaszolunk, ha válaszbélyeg van mellékelve.
Egész évre	10 kor.		
Fél évre	5 kor.		
Negyed évre	2 kor. 50		
Egyes szám ára 20 fillér.			
Vidéki előfizetők postaköltséget nem fizetnek.			

A párviadal.

Ismét egy halálos kimenetelű párbaj foglalkoztatja a közvéleményt.

Egy ügyvéd az áldozat.

Egy ügyvéd, aki csak a kötelességét teljesítette, amikor ügyfelének az érdekében eljár és hivatalos működésében az ellenfél által inzultáltatott.

És a buta golyó özvegygé tett egy asszonyt és árvává egy sereg ártatlan gyermeket.

Hol itt az igazság?

Hol a lovaigasság, vagy az az elégtétel, amelyben a megsértettnek részeseülni kellene?

Egy ember, aki hivatásának és hivatásából él, pofont kap az ellenfelétől, akinek az érdekei ellen kell, hogy dolgozzék és akkor, amidőn azért a pofonért elégtételt akar szerezni, még egy golyót röptének belé, amely kioltja életét és támasz nélkül hagy egy családot.

Hát nem barbárság ez?

A huszadik században, ahol a civilizáció minden téren terjed, amikor az emberi jogok, a szabad gondolkodás és az igazság minden művelt országban tért

hódított; akkor gyengék vagyunk arra, hogy pozdorjává törjünk egy olyan konzervatív felfogást, amely csak az ókor istenitéletével hasonlítható össze.

Nem tudjuk és nem akarjuk magunkat kivonni egy igazságtalan, ferde társadalmi szabály alól, mert félnünk kell attól, hogy bármilyen ripók, akinek a szájánál csak a gyávasága nagyobb, elénk áll és a szemünkbe vágja: az úrral nem beszéllek.

És meg van bennünk az a gyengeség, hogy a saját magunk csalekedeteiben mindig a mások véleményében keressük a szankciót.

De ezen változtatni nem lehet, mert ez egy természetes emberi vonás. Szeretjük a társaséletet és együtt akarunk élni. Ha pedig ezt akarjuk, akkor a szerint kell irányítani cselekedeteinket, a mint azt az a társaság kívánja, amelynek kebelében vagyunk.

Igaz ugyan, hogy ez már magában véve is egy bizonyos neme a szabadság és szabad egyéni gondolkodás korlátozásának, de ezt az áldozatot nem találjuk nagynak az érte járó társadalmi előnnyel szemben,

Bourbon herceg nagy ember, fejedelmi sarj, Vázsonyi Vilmos népszerű, okos ember, ámde ők nem imponálnak nekünk annyira, hogy értük lemondjunk a mi becézgetett lovagiaskodásunkról.

Az egyesek nemes és emberi törekvése nem elegendő arra, hogy ezt a járványt megszüntesse. Ide az egész társadalom kijózanítására van szükség.

Mert tulajdonképpen mi termi a párbajokat?

Először az, hogy nálunk a párbajozót valami érthetetlen nimbusz veszi körül. Hősnek tekintik, aki egyszerűen lesajnálja azokat, akik még csak nem is párbajoztak. És ez vonz. Ki ne óhajtana húsz esztendősen korában ilyen olcsó áron hős lenni?

A második melegágya a párbajnak már nagyobb hiba. Nálunk ugyanis a becsületsértéseket igen lanyhán veszik. Egy tisztességes emberre nem lehet elégtétel, hogy néhány korona büntetést fizessen az, aki őt becsületében megsértette. Ez nagyon olcsó taksálása a becsületnek.

És végül leginkább terjeszti a párbajmániát az a csekély büntetés, amit

A „Galgóc és Vidéke” tárczája.

Pirrhusi győzelem.

A tamasházi franciás fedelű kastélyba szokatlan élénkség költözött. Az öreg báróné a szezon derekán félbeszakította fürdőzését, ahová missz Annie kísérte el és bevonult a kastély déli sarkába. Az északi sarkot a fiataloknak hagyta fön. A fiatalok — a kis, pisze, ványadt baroness és férje, Sólyomszeghy Gábor gróf, a híres parlamenti szónok és demokrata főúr — egyenest Afrika legbelsejéből siettek Tamasházára. Ők a nászutjukat szakították meg.

Az öreg bárónő megérkezése estélyén express levelet küldött az urának Szentannay Ádám bárónak Baden-Badenbe.

— Siessen haza, — írta neki, — Gábort föléptetjük képviselőnek Tamasházán. Erős az ellenfele, szükségünk van önre is.

Szentannay Ádám báró erre a levélre igen lakonikus választ irt.

— Most nem mehek. Jum-Jumot idomítom a nagybirodalmi díjra. Gábort különben csokolom és tanácslom, hogy maradjon csak a Bánátban.

Sólyomszeghy Gábor gróf ugyanis délvidéki képviselő volt addig, két cikluson keresztül.

Tamasházán pedig csakugyan erősen készültek a választásra. Sólyomszeghy Gábor a ki mint nagyhirű szónok és az ellenzék

egyik vezérembere nagy népszerűségnek örvendett az egész országban bármelyik kerületben számíthatott hívekre. Most azonban heves mérkőzésre nyílt kilátása. Ellenfelét, a ki kormánypárti programmal lépett föl, szoros rokonsági kötelékek fűzték a kerület és a megye vezérembereihez s magának a főispánnak is rokona volt a felesége révén. És Máthé Miklóst amugy is kemény legénynek ismerték. Híres falusi Don Juan valamikor, amolyan régi világbeli, vad típusu, duhaj ember.

A tamasháziak tisztára tudták is, hogy nagy dolgok fognak történni Annál is inkább, mert a helyzetet még bonyultabbá tette egy korábbi esemény. Am erről csak suttogva beszéltek, mint olyan dologról, amelyről csak homályos sejtések szólnak.

Máthé Miklósnak a felesége, a szépséges szép és szerföltött komoly Borberekyleány, ugyanis valamikor, még leánykorában gyakran bejárt a bárók kastélyába. Akkoriban volt ez, a mikor még jegyese volt a duhaj természetű Máthé Miklósnak, s a mikor Sólyomszeghy Gábor gróf is mint pusztalátogató, udvarolgató a mostani feleségének, a szalmasárga frizurájú, ványadt, kis bárókisasszonynak.

Borberekylárával nagy barátságot kezdett akkortájt a kis Margit báróné és a két leány, a mágnás és a kurtanemes leány a gróf kíséretében kocsikázgatott a falun végig minden áldott nap.

Ennek a nagy barátkozásnak a kétes értékéről persze sokatsuttogtak Tamasházán. Ugy tudták, hogy a kastélybeliek részéről a demokrata érzelmű Sólyomszeghy gróffal szemben csak kijátszott adout volt Borberekylára. Akárhogy is állt a dolog és valószínű, hogy a tamasháziak sejtelve igaz is volt, a Borberekylára vendégszereplése csaknem komoly veszedelmet zúdított a kastélybeliek terveire. Mert a talpig férfi, egészséges szívű Sólyomszeghy Gábornak véletlenül nem a kis báróleány tetszett meg, hanem az önértékes, szép, komoly kurtanemes leány és egy ellenőrizetlen pillanatában a ragyogó ékesszólású híres parlamenti szónokot annyira cserben hagyta a szépséges szép, komoly leánnyal szemben az elokvenciája, hogy csak annyit tudott kinyögni:

— Klára szeretem önt. Legyen a feleségem.

Miért, miért nem, — a kastély belső cselédei adták így tovább az esetet — a kurtanemes leány visszautasította a gróf ajánlatát. Pedig tudnivaló volt, hogy ő is szerette a grótot. Talán, hogy jegyese volt már akkor Máthé Miklósnak, azért tette ezt? Ki tudná megmondani.

Beszélték azt is, hogy a büszke leány megtudta lealázó szerepét a kastélyban és önértéke nem engedte, hogy elfogadja a gróf ajánlatát, akire olyan erősen pályáztak a bárók. Szóval a nagy barátkozásnak vége szakadt és Borberekylárának hamarosan

a párbajozókra szabnak. Egy-két napi államfogház. És mi az az államfogház?

Egy kedélyes mulatóhely, ahol a tisztelt államfogoly urak mindent megcselekedhetnek, ami épen eszükbe jut, csak azt az egyet kivéve, hogy nem sétálhatnak a városban, hanem kénytelen beérni az államfogház szép kertjével.

Ez nem büntetés.

Majd ha egyszer megérjük azt a kort, hogy a párbajozót nem tekintik hősnak; a becsületsértőt egy hónapra lezárlják és a tisztelt párbajozó urak nem fognak az államfogházban kártyázni, hanem a betörők társaságában fűrészelik a fát a fogházudvaron: akkor nem lesz szükségünk se hercegre, se demokrata képviselőre, mert a párbaj úgy el fog tűnni, mint az a bizonyos buborék, a mely után csak a megénekelte pusztaság marad és aminél úgy sem egyéb ez a mai lovagias felfogás.

Addig azonban lövünk és vagdalunk továbbra is. (A. v.)

Gazdaság.

Védekezés az üszög ellen. — Nyitrai gazdasági egyesület tudósításai.

Gyakran szomorúan látja a gazda a csépléskor, hogy csak úgy porzik a gabona az üszögtől s e nagy károkat okozó veszedelmes ellenség ellen minden védekezést hajlandó megtenni. Ahány felé fordul kérdezősködéseivel, annyiféle módot ajánlanak a vetőmag csávázására (pácolás), amelyek közül néha egyik másik nemcsak nem használ, de még kárt is okozhat.

Az üszög elleni védekezés a vetőmagnak rézgálic-oldatban való pácolásában áll. Ha ezt a munkát jól akarjuk végezni, azaz a vetőmagon és némelyiknél magában a magban is levő üszögöt tökéletesen elpusztítani a következő módon cselekedjünk:

Mindenek előtt veszünk egy fakadát vagy télfenekű bordót, amelyikbe 2 Hl. (200

liter) vizet töltünk. A kádnak valamivel nagyobbnak kell lenni, hogy a viz ne töltse meg egészen hanem körülbelül egy arasznyi híjjával. Ebből a vízből cserépfazékban fölmelegítünk vagy 5 l-nyit és mikor megmelegedett, 2 kg. rézgálicot (kékkő) teszünk bele s egy fadarabbal addig kavargatjuk míg elolvad. Ha ez megvan, beleöntjük a kád vizébe, jól megkavargatjuk, s készen van az 1%-os rézgálic-oldat.

Vegyünk aztán két fűzfavesző-kosarat, amelyeknek olyan nagyoknak kell lenniök, hogy a kádba könnyen beleférjenek. Mindenkiket kibéleljük vékony zsákvászonnal. Az egyik kosárba töltjük a vetőmagból 10—12, legfeljebb 15 l-nyit. Most egyik munkás a kosarat a két fülénél fogva a kádba az oldat alá meríti, a másik pedig a kosárban levő magot jól megkavargatja addig, míg az oldat felszínére üszögös magvak, összetöporodott szemek, polyva, szemét stb. már nem jönnek. Ami a víz színére került, azt kis kézi szítával lemerjük és külön rakjuk.

Azután a kosarat a munkás egy kicsit megemeli, hogy a széle az oldatból künn legyen, a másik pedig a magot kézzel jól összedörzsölgeti és mossa. Mikor már jól megmosogatta, a kosarat egészen kiemelve ferdén a kád szélén tartja, míg a pácoló lé nagyjából lecsurog. Ha ez megtörtént, a kád mellé tett két fadarabra helyezi.

Most a másik kosarat veszik elő és abba tesznek 10—12, legfeljebb 15 l-nyi magot s míg ezt mosogatják, az első kosárban levő mag közül a pácoló lé már egészen lecsapegett.

Szellős helyen kiterítünk egy ponyvát és a magot vékonyan elterítjük rajta, ahol az körülbelül 2—3 óra alatt tökéletesen megszikkad és vethető. Ha esős idő miatt nem vethetnénk, a pácolt magot vékonyan eltergetjük szellős helyen és többször megforgatjuk, nehogy megmelegedjék.

Igy dolgoztatva, két munkás egy óra alatt körülbelül 1½—2 Hl. vetőmagot megcsáváz, s ez a mag már most üszögmentes.

Gyakran panaszkodik a gazda, hogy „hiszen uram, én is így csávázok és mégis

üszögös volt a mult évben is.“ Mi lehet annak az oka?

Mikor a ponyván a mag megszikkadt, szépen visszamérték azokba a zsákokba, amelyekben a pácolás előtt volt. Ezeknek a belső oldala üszögös és a megtisztított magot ismét bepiszkolja.

Ezt nem szabad tenni! Ha nincsen olyan zsákunk, amelyikben még üszögös mag nem volt, pl. új zsák, egy pár zsákot (amennyi szükséges) a pácolás előtti nap forró vízben kimosatunk, s ha megszáradnak, jöhet bele a pácolt mag.

Némelyik ember ezt is megteszi, mégis van üszögje. Sok gazdának „pusztába hangzó szó“ minden beszéd. Nem csávázza üszögös vetőmagját, vagy ha igen, akkor rosszul, s mikor vet, a szél elhordja az üszköt annak a földjére is, aki csávázott s így fáradságos munkája kárba veszett. Mindenkinek egyformán kell védekezni, akkor a haszon nem fog elmaradni.

Ami léha mag, szemét összegyűl, azt nem szabad semmiféle állatnak se adni, sem pedig a trágyadombra tölteni. Legjobb, ha az asszony mikor kenyeret süt, a szemetet elégeti a kemencében.

A mohárnál gyakran sok ilyen könnyű, de még csiraképes mag gyűl össze. Ha van elég vetőmagunk, akkor ezt is elpusztítjuk. Ha azonban a gazdának szűken van a vetőmagja, akkor, ha már 10—15 l. összegyűlt, kosárba tesszük, újra jól megmosogatjuk, úgy hogy a kosár széle a pácoló léből kiálljon, s ha ezután a mag a ponyván megszikkad, a többihez keverjük és elvetjük.

Ha a kádban a rézgálic-oldat megfogyott újra csinálunk annyit, amennyi szükséges.

Az ilyen csávázási mód semmi veszélyel sem jár, s ha évről-évre csávázunk, az üszöggár feltűnő módon fog apadni.

Végül: ha vetőgéppel vetünk, a gépet a vetés előtt mindig ki kell tisztítani.

A Nyitrai gazdasági Egyesület f. évi november hó 28-án tartott igazgatóvá. lasztmányi gyűlésen a következő urakat vette fel tagjai sorába: I. — Rendes tagoknak

be is kötötte a fejét Máthé Miklós. Csak e házasság után határozta el magát Solyomszeghi Gábor is, hogy megkérje — talán bosszúból — a Margit báróné kezét.

És ime, most a Borberek Klára ura és a gróf szembe állanak egymással, mint ellenfelek.

— Ebből nagy dolgok lesznek! — Véltek Tamásházán és várták a vihart.

A főispánhoz két héttel a választás előtt bizalmas értesítés jött a megye székhelyére a kormányelnöktől.

— Máthé Miklóst — így szól a levél — nem föltétlenül szükséges megválasztanotok Tamásházán. Solyomszeghy grófra, bár ellenzéki ember, szőksége van a parlamentnek. Az ilyen emberek csak emelik az országgyűlés tekintélyét. A tamásházi kerületre tehát nincs hivatalos jelöltje a kormánynak.

A főispán erre a bizalmas értesítésre azonnal érintkezésbe lépett a megye telefonján a főszolgabírákkal.

— Máthé Miklóst nem kell támogatni! Solyomszeghy gróf megválasztható!

Máthé Miklósnak pedig hosszú levelet írt a főispán. A levelét így fejezte be:

Én, kedves rokon nem tehetek semmit érdekedben. Ha azonban te mégis tudsz valamit csinálni, hát csinálj.

Máthé Miklós erre a levélre olyat káromkodott, hogy majd összeomlott a tornácós ház,

— Átkozott világ, a saját rokonai eladják az embert!

Borberek Klára halotthalványan hallgatta az ura kitérését. Megrendült a hirre amely Solyomszeghi Gábor biztos sikerét jelentette és a szívére tölult minden vére.

A mit Tamásházán szélteben-hosszában beszéltek, az cskugyan igaz volt. Borberek Klára szerette Solyomszeghyt; szerette akkor is, amikor, mint a Máthé Miklós jegyese visszautasította a gróf kezét és szerette most is, mint asszony. Az urától, ettől az erőszakos, duhaj embertől irtózott és gyengéd lelkének összes, még leányos álmai azt a nemes ideális férfit szótték varázslatos ködfénybe, aki most ime ellenfele urának.

Borberek Klára tünődve mélyedt maga elé. A jövőbe nézett most, arra az eshetőségre gondolt, ha Solyomszeghyt csakugyan megválasztják tamásházi képviselőnek. Ez az ember lelkiismeretes és hálás. Javarészt az idejének Tamásházán fogja tölteni akkor. És közel lesznek egymáshoz, tán találkozni is fognak többször.

— Csak ezt ne, csak azt ne . . . sutogta rémülten maga elé a szenvedő asszony.

Pedig . . . és itt boldog remegés töltötte el a szívet — de szeretné mindörökkön örökké látni ezt az emkert!

De aztán kötelességének tudatára ébredt: A férjéről, az uráról van szó, annak gondja az ő gondja, törekvése az ő törekvése is. Tenni, cselekednie kell neki is most. És

érezte lelkében megnőni az akaraterőt. Azt az akaraterőt, a mely véreben volt a Borberekieknek s a mely ezeket a kurtanemeseket a vármegye vezérébéréivé tette. Ő, az asszony, férfiasabb lesz most mindannyi férfinál. Nagy a rokonsága a kerületben, a megyében; mindent meg lehet tenni.

És mély sóhajjal szólott az urának: — Miklós, kortese leszek magának. Meg fogják választani.

Máthé Miklós gúnyosan kacagott: Hagyja el galambom, nincs szükségem asszonyra.

Pedig nagyon is nagy szüksége volt. Solyomszeghy gróf már erősen járta a kerületet és őt faluval sikeresen végzett is. A hol ez az ember szóra nyitotta a száját, ott nem juthatott hanghoz senki más. Meghódított egy csapásra mindenkit. A férfiak lelkesedtek érte az asszonyok imádták. Es ez volt a legveszedelmesebb.

Borberek Klára tudta ezt. És sietett az asszonyokoz. Sorba járta a falukat a kuriákat és izgatott — a gróf ellen. Nagy munka volt, hanem ez az asszony olyan volt, hogy a mosolygás is mihamar a szájára fagyott.

A hetedik faluban már nyomába jutott Solyomszeghynek! A mit a gróf hat faluban eladdig elvetett, azt ő mind utána aratta. És a hetedik faluban összetalálkoztak. A gróf és Klára asszony. Solyomszeghy sokat hallott már az asszony szenvedelmes had-

Singáth Jenő, Horváth József, Vágsellyei gazd. szaktanító, Bedy Károly Herczogh Árpád, Raffesberg Hugó. Krascsenits Gyula, Raskovics István, Márkus Imre urakat, azután Vajk és Dicske községeket.

Évdijas tagokul: Lovászi József, Geltner Ferencz, Maly András, Balázi Mihály és Prezenszky András földmiveseket.

A Nyitramegyei Gazdasági Egyesület tudatja a gazda közönséggel, hogy a földművelésügyi miniszternek támogatásával 300 mtrm. „Hanna“ árpa vetőmagot oszt ki kedvezményes áron a kisgazdák között.

Ezen kedvezményes árú sörárpa-vetőmagból csak olyan község lakói részesedhetnek, ahol legalább három kisgazda jelentkezik, egy községből a részesedők száma több mint tíz nem lehet.

A vetőmagból részesedő kisgazda kötelesek a kapott árpát lehetőleg kapás növény után, mindenestre azonban ősszel kétszer szántott földbe vetni és a termés mennyiségét megállapítani.

Az eredmény elbírálása végett az illető gazda köteles a kapott árpából termett magból és lehetőleg a saját régi fajtájú árpája után termett magból is cséplés után 2—2 kgr. árpa mintát a Nyitramegyei gazdasági egyesülethez beküldeni, amely azokat összegyűjti.

Egy-egy kisgazda 50 kilogramnál kisebb és 200 kgrnál nagyobb mennyiséget nem kaphat. Az árpa kedvezményes ára Nyitrán átvéve 11 korona, mely összeg a jelentkezőnél a Nyitramegyei Gazdasági Egyesület pénztárába fizetendő.

Jelentkezni lehet a Nyitramegyei Gazdasági Egyesület titkári hivatalában (Tóth Vilmos-utca.)

† Köhler Vilmos.

Hosszas szenvedés, folytonos reménykedés láncát vágta ketté a könyörületes halál. Egy jószívű, áldottlelkű ember, hűséges barát és szorgalmas hivatalnok tetemei fölött zárult le a koporsó fedele, amely a földi létnek végét jelenti és amely elzárja szemünk elől örökre azt, akit oly szívesen látnánk körünkben.

Járatáról ő ellene és keserűen szólott hozzá a találkozásakor:

— Maga nagyon haragszik rám asszonyom.

— Téved, — mondta Klára asszony szárazon és majd elfult a hangja, — én az uram érdekét védem!

Sólyomszeghi Gábor, úgy látszott kissé megindult. Leverten mondta:

— Hátha én mégis jobban tudom ennek az elkészeredett küzdelemnek az okát. — Mondja, nem engem akar elűzni innen?

Mikor azonban észrevette az asszony arcának elváltozását, bűnbánólag hajolt meg és megcsókolta a kezét.

— Mindegy, mondta szomorú mosolylyal most már egészen egyre megy. Annyi bizonyos, hogy az én bukásom egyedül az ön győzelmé lesz!

— Igen, az lesz az én legnagyobb győzelmem . . . önmagam . . . suttozta az asszony mintegy önmagának és könnyes szemmel nézett a gróf után.

És Sólyomszeghi Gábor a választáson csakugyan megbukott. Máthé Miklósnak, a duhaj, falusi parasznak teljes volt a győzelmé és mikor a diadal híre eljutott a föllobogóztornácós házába, a hol Borberekly Klára várta szorongva az eredményt, a férfilelkű, akaraterős asszony sirva borult az asztalra és könnyekkel áztatta a két patyolat arcát. Siratta a saját győzelmét.

Köhler Vilmos öt éven át volt a galgóci póstahivatal főnöke és ezen idő alatt ügyis mint hivatalnok, de mint ember is általános szeretetnek örvendett.

Egészséges, erős embernek látszott, amikor városunkba jött, ámde már magában hordta a tüdővész gyilkos csiréit, amelyek a legutolsó évben megkezdették romboló munkájukat.

Hiába kereste föl Gleichenberg enyhe levegőjét; hasztalan keresett Görbersdorfból enyhülést; eljött érette a kiméltlen kaszás; amely már ugyanis csak megváltást hozott számára.

Fiatalon, harmincöt éves korában távozott el tőlünk és mi könnyes szemekkel kísértük utolsó útjára a jó barátot, a jószívű férfit.

Részvétellel környezük a fiatal özvegyet és a három kis árvát, akiknek bánatában mindannyian osztozunk.

A család a következő gyászjelentést adta ki:

Alulírottak úgy a maguk, mint az összes rokonság nevében is fájdalomtól megtört szívvel tudatjuk a forrón szerető férjnek, az édes jó apának, testvérnek, vőnek és rokonnak Köhler Vilmos m. kir. posta- és távirtda főtiszt-hivatalvezetőnek élete 35-ik, boldog házassága 12-ik és hivatalos működése 15-ik évében folyó évi december hó 9-én délután fél 1 órakor hosszas szenvedés után történt gyászos elhunytát. A boldogult hült tetemei az ág. hitv. ev. egyház szertartásai szerint f. hó 11-én délután 3 órakor fognak a galgóci temetőben örök nyugalomra tétetni. Galgóccon 1902 december 9-én. Özv. Köhler Vilmosné szül. Gneith Teréz neje, Baumel Ottóné szül. Köhler Emilia testvére. Özv. Gneith Mátyásné anyósa. Aranka, Vilmos, Margit gyermekei. Baumel Ottó, Gneith Márton, Gneith Mátyás, Gneith János sógorai; Legyen emléke áldott!

A helybeli postahivatal az alábbiakban tudatta a hivatalfő elhunytát:

A galgóci m. kir. posta és távirtda hivatal tisztja kara részvétellel jelenti, hogy kartársuk és főnökük Köhler Vilmos m. kir. posta és távirtda főtiszt-hivatalvezető, hosszas betegség után folyó évi december hó 9-én délnél, életének 35-ik évében jobb létre szenderült. A megboldogult földi maradványai folyó hó 21-én délután 3 órakor fognak az ág. hitv. evangélikus sírkertbe kísértetni. Galgóc, 1902. december hó 9-én. Galgóci m. kir. posta és távirtda hivatal.

A temetésen, amely e hó 11-én délután 3 órakor ment végbe, az egész város értelmisége részt vett.

A halottasháznál a negyedi négyeskar énekelt, Lanstyák zellei lelkész mondott imát, míg Sedivi nyitrai református lelkész megható gyászbeszédet mondott úgy a halottasháznál, mint a sírnál.

Az elhunytak tisztelői és barátai a koszorúk tömegével árasztották el a ravatalt. Ott láttuk: a pozsonyi tisztikar; a galgóci postaszemélyzet; a Castiglione család; a Török család; a hitves; a gyermekek; a Reentmeister család; Gneith család; Hanely család és még többek koszoruit.

Isten veled jóbarát.

Aldás emléken.

Merénylet a vallás ellen.

Fölháborító és a vallásszűrés ellen mélyen sértő eset történt Szentpéteren a múlt napok egyikén, amelynek gyászos hőse Drechsler Samu szentpéteri korcsmáros.

Ez a jeles firma ugyanis, aki vagy vad dühöngéssel viseltetik a kereszténység iránt, vagy pedig örült; meggyalázott egy emlékkövet, amelyet a kis község lakosai áhitattal környeznek.

Drechsler korcsmája közelében egy szent Flórián szobor áll, amelyet a község kizárólag katolikus lakósága szeretettel dédelget és a szobor alapját mindig virágokkal környezi.

Az aljas merénylő e hó 5-én reggel azt a gyalázatosságot követte el, hogy egy ürülékkel telt edényt vitt a szoborhoz és azt

azzal leöntötte, azután pedig ágyba feküdt és azt híresztelte, hogy beteg.

Bobák Mihály szentpéteri lakos előtt beismerte tettét; de másfelől a nála szolgálatban levő Rusznyák Julis látta is, amikor gazdája az alávaló cselekedetet elkövette.

A község lakóssága óriási fölháborodással fogadta a merénylet hírére és bizonyára meglincselte volna a hitvány firmát, ha a járási főszolgabíró nem intézkedik, hogy Drechsler háza folytonosan csendőri felügyelet alatt álljon.

Ez a botrányos merészség különben más irányban is káros hatásokat fog teremteni, mert az egész vármegye népe amugy is folytonos izgatásnak van kitéve és így ezt az esetet is úgy fogja fel, hogy Drechsler a zsidóságnak a gondolkozása szerint cselekedett. Ezt a föltevést még csak megerősíti az, hogy a galgóci izraeliták közül néhányan pártfogásukba akarják venni a merénylőt, ami mindenesetre abban a színben fog feltűnni, mintha felekezeti harcot akarnának provokálni és szolidaritást vállalnának a nyomorult gaztett mellett.

Mi bizunk az itteni izraeliták higgadságában és reméljük, hogy nem fognak ebben az ügyben egy lépést se tenni, mert a merénylő védelme esetleg kiszámíthatatlan egyenetlenkedéseknek a kútforrása lehet.

Az ügy jelenleg a járásbíró előtt van, ahol remélhetőleg a legszigorúbban fogják elbírálni a dolgot és a gyors ítélkezéssel véget fognak vetni a nép jogos izgatottságának.

Tarka krónika a hétről.

A szombathelyi halálos párbaj szerencsétlen áldozatát vasárnap délután temették el s az egész város részvéte kísérte sírjába. Kiss János evangélikus lelkész végezte a temetési szertartást mivel a katolikus plébános nem volt hajlandó eltemetni a párbajban elesett Ernusztot. A temetésen ott volt a város minden szereplő embere. A főgimnázium VIII-ik osztálya az elhunyt fia iránti részvétből szinte megjelent a temetésen. Megható volt az özvegy és gyermekének a fájdalma, kik zokogva borultak a koporsóra. Az elhunyt tartalékos hadnagy volt s azért katonai pompával helyezték örök nyugalomra.

Hallatlan tévedésről irnak a soproni lapok, mely tévedésnek egy fiatal uri leány lett az áldozata. A szép leány rosszul lett összeesett s az előhívott orvos már csak a halálát konstata. Ki is terítették a hallottat, de másnap a mikor az egyik apáca öltöztetni akarta azt vette észre, hogy a halott teste nem abban a helyzetben van a melyben ő előző este elhagyta. Az orvosok megállapították, hogy a fiatal teremtés csak tetszhalott volt, de egész éjjel egy fűtetlen szobában volt kiterítve s ott fagyott meg mozdulatlan állapotában. A rejtélyes ügyben megindították a vizsgálatot.

A szentpéteri tőzsdén több befolyásos tőzsér különös propagandát csinál bizonyára szép asszonyok unszolására. Arról van u. i. szó, hogy a nőknek is megakarják szerezni a jogokat a tőzsde látogatására. A korteskedés nagyban folyik a javaslat elfogadtatása mellett, s ha ez meglesz akkor az önnáló vagyonnal bíró nők kik maguk kezelik vagyonukat, épen olyan tőzsdelátogatók lesznek mint a férfiak, mivel semmi ok nincs arra, hogy onnan kitiltás őket.

Hajdu vármegye elhatározta, hogy Bocskai Istvánnak szobrot állíttat a megye területén. A hajduk híres vezérének szobra a hat hajdu város valamelyikében volna közközltségen felállítva, s a költség 4 éven keresztül pótdadó alakjában folyana be a szobor javára.

Vasárnap délelőtt Ruhr-Essenben 25 ezer gyári hivatalnok és munkás gyásznapot rendezett Krupp emlékeztetére. Az ünnepélyről táviratot küldtek Vilmos császárnak, hogy hálájukat és változatlan hűségüket tolmácsolják, s ígérnek a császárnak, hogy Krupp emléket tisztán őrzik meg lelkükben.

A sok sikertelen kísérlet nem riasztja vissza a tudósokat sőt ellenállhatatlan erő vonza őket az örök hó és jég hazájába. Mint hírlík, egy új expedíció készül az északi sarkra. Az expedíciót Amundsen norvég utazó szervezi s Nansen kivel terveit megismertette, biztos sikert jósolt neki.

Bjornson 70-ik születés napját nagy lelkesedéssel ünnepelte meg a norvég főváros lakossága. A beérkezett üdvözlő táviratok és iratok között, melyet az agg költő halom számára kapott, legérdekesebb az, mely harmincezer aláírást tartalmaz.

Egy szomorú asszony felett itélkezett ma a büntető törvényszék. A budapesti keleti pályaudvar egyik pénztárosnője volt Freitag Ilona, ki csekély fizetése mellett beteg édes anyját is tartotta. A betegség pedig nagy luxus szegény embernek, abból a kis pénztárnoknői fizetésből nem igen futja. Nőtt az adósság napról-napra s a hitelezők zaklatása s a naponta megújuló szükség reá vitte a sikkasztásra. Eleinte reménykedett, hogy ha felgyógyul az anyja az elvett összeget visszapótolhatja. Közben megismerkedett egy vidéki táblabíró fiával, aki feleségül is vette. De ez semmi könnyebbséget sem jelentett az anyagi gondokban. A férj maga is nagyon szegény volt, a háztartásnak nem volt segítsége. A hiány nőtt. A fiatal asszony a sorsát a véletlen szerencsére bízta. A lóversenyen kezdett játszani, de a veszteségek csak növelték a hiányt, a mely mikor bűnét felfedezték majd 9000 koronára rugott a pénztárba. Polonyi védbeszede után 1 évi börtönrre ítélték a szerencsétlen asszonyt a vizsgálati fogság idejét is beleszámítva.

A fővárosban, ahol szinte semmi sem maradhat titokban, most egy érdekes házasságról suttognak beavatott körökben, a mely talán már meg is fog történni a közel jövőben. A menyasszony egy főrangú hölgy s a boldog vőlegény egy ismert s újabban nagyon felkarolt fiatal művész. Ha borrarra tettük, hogy a kelengye már készülöben van egy budapesti cégnél, biztosra vehetjük, hogy az érdekes esküvőről a nyilvánosságnak is lesz nem sokára tudomása.

Ő felsége a karácsonyi ünnepeket az idén is Mária Valéria főhercegnő s kis unokái társaságában tölti, s csak azok elmúltával jön a magyar fővárosba. Ez nagy örömet jelent a budapesti arisztokrácia körében, mivel akkor megélnék az élet, több udvari bal és multság van tervbe véve.

HIREK.

Lapunk azon tisztelt vidéki előfizetőit, akik hátralékban vannak, tisztelettel kérjük, hogy az előfizetés díját beküldeni sziveskedjenek, annál is inkább, mert a december hó 15-én túl fennmaradt hátralékos összegeket postai megbízás útján szedjük be, a mi 60 fillér fölösleges kiadással jár.

(A képviselőtestület megalakítása.) E hó 15-én lesznek a községi képviselőtestület tagjainak a választásai. A választás reggel 9 órakor fog kezdődni, amikor is az I. kerület választói a városháznál, a II. kerület választói pedig az elemi népiskolában adják le szavazataikat. Hogy a meghatalmazás útján szavazók kellőképen tájékoztassanak, a követ-

kezőket ajánljuk figyelembe venni: Meghatalmazások egy órával a választás előbb adandók be Egy egyén csak egy személynek adhat meghatalmazást, mert aki esetleg több egyénnek adja át meghatalmazását, annak egyik meghatalmazása sem lesz érvényes. Viszont egy személy csak egy szavazásra jogosultnak a meghatalmazása alapján szavazhat. Az idő utánadott meghatalmazással szavazni nem lehet.

(Marhavásár.) Már hónapok óta el volt zárva a galgóczyi marhavásár a különféle ragályos betegség miatt, míg végre e hó 11-én megtarthatták azt. Ugy a kínálat, mint a kereslet kielégítő volt.

(Sikkasztók a galgóczyi adóhivatalban.) Kohári Kálmán adóhivatali gyakornok ezelőtt néhány nappal egy napi szabadságot kért, hogy családi ügyben elutazhasson. A szabadságot megkapta, ámde három nap is elmult és mégsem jelentkezett a hivatalban. Csütörtökön délután Drahos irnok szintén kért egy órai szabadságot, hogy — mint állította — egy rokonát a vasuton fogadhassa. Elmult egy óra, el egy nap, de az irnok se tért vissza, hanem e helyett a csendőrség állított be az adóhivatalba, hogy Kohári uton tudakozódják, aki a három napi szabadságot erra használta fel, hogy nagybátyjához utazott, aki Tökés-Ujfaluban plebános és annak 2000 koronáról szóló takarékpénztár könyvét magához vette és azzal eltűnt. A tolvaj fiatal ember Drahos irnokkal együtt Bécsbe utazott, ahonnan már irtak is, hogy szerencsésen megérkeztek. Kohárinak most kellett volna a hivatalnoki vizsgát letenni és valószínűleg már legközelebb adótiszt lehetett volna, de valószínűleg jobb, hogy a dolgok így történtek, mert mint adótiszt alkalmasint megdézsmálta volna a kezén forgó pénzeket. A könnyelmű ifjú ellen megtették a büntető feljelentést.

(Városi közgyűlés.) A városi képviselő testület ma délután három órakor a városháza közgyűlési termében rendkívüli közgyűlést tart, a következő tárgysorozattal:

1. Községi választókerületek megalakítása és két igazoló választmányi tag ki küldése.
2. Az 1903. évre a pénztárvizsgáló bizottság megalakítása.
3. Községi pénzek elhelyezése és e célra a pénztételek kijelölése.
4. A közsegélyezésről szóló közs. szabályrendelet 48. §-a értelmében községi segélyben részesülő szegények jegyzékének összeállítása.
5. Liban Ferenc vállalkozó kérése az általa teljesített többletmunka díjazása iránt.
6. A közs. előfogatokra megtartott versenydíjazás eredménye.
7. Térnyei Henrik óvadékának kiadása iránti javaslat.
8. A „Bresina“ eladására vonatkozó jelentés.
9. Az 1901. évi községi számadásokra vonatkozó törvényhatósági határozat.
10. A községi irnoki fizetésnél mutatózó megtakarítás felosztása iránti javaslat.
11. Adóleirási kérvények.
12. Végő János illetőségi ügye.
13. Tandíjmentességi engedélyezések.
14. Közmunkák az 1903. évre.

(Választmányi gyűlés.) A „Galgóczyi Káoszínó“ választmánya e hó 10-én ülést tartott, amelyen Skarnicz Gyula dr., Emánuel Géza Feigler Lajost tagjai sorába felvette

(Életmentő gyermek.) Hornák Erzsébet mélyeséges gyűlölettel viseltetett Kubó Anna iránt s régen várta az alkalmat, hogy a gyűlölt asszonyon bosszuját kitöltse. Végre elérkezettnek gondolta az időt midőn látta, hogy csak ketten vannak Kubó Annával a póstyáni határba. Harcra készen elébe került a nálánál sokkal gyengébb asszonynak, a kit fojtogatni kezdett. Kubó Anna összeesett s talán nem is kelt volna fel többé ha segítségére nem jön tiz éves kis fia. A gyermek látva hogy anyját mi fenyegeti, köveket szedegetett fel a földről s azt a támadó

asszony fejéhez dobálta, úgy hogy az jobbnak látta futásnak eredni s így a kis Jóska anyját a gonosz asszony karmai közül kimentette. A dolog folytatása a galgóczyi járásbírósnál volt. Az ítélet kihirdetése után mélyen meghatotta a bírakat az anyai és gyermeki szeretetnek megnyilatkozása. Kubó Anna és kis fia midőn felmentő ítéletet hallották zokogva borultak egymás nyakába. Nálunk hol a szülő és gyermeki szeretet nincsenek épen a legnagyobb mértékben kifejlődve meglepő e gyöngéd szeretet s gyermeki ragaszkodás a 10 éves gyermek lelkében. Dühösen s talán újabb bosszú gondolatával fogadta az ítéletet a harcias amazon, ki könnyü testi sértés miatt lett elítelve.

(Felsült szerelmes.) Régen ostromolja már szerelmével Gula József nagykosztolányi lakos szemre való szomszédját Markovics Katalint — hiába. Megpróbált már mindent, hogy a rátartós menyecskének szívét meglágyítsa, de az sehogysem akart engedni. Egyszer aztán nagyot gondolt Gula József magában, Nem csürte-csavarta a mondokáját hanem egyenesen rátért a dologra. „Adj egy csókot Kati.“ — „Azt ugyan várhatja.“ felelte az asszony vissza. „Hát ha szép szóra nem adsz, majd adod erőszakra.“ — szölt a nekitüzesedett József s azzal a menyecskét derékon kapva birkózás közben a földre dobta. Az asszonyt még ez sem indította meg, mert a járásbíróshoz ment panasza a hol elítéltek Gula Józsefet 50 korona pénz-bírságra.

(Pontos idő.) Gyakran kerülhetünk eddig abba a helyzetbe, hogy a pontos időről meggyőződést nem szerezhettünk, mivelhogy eddig az egyetlen időmutató a templom órája volt, amelynel nem tartozott a ritkaságok közé, hogy egy-egy varjú meglepedett az óramutatón és azt hol előre hol hátra igazgatta; valamint az sem csodálatos eset, ha a szél belemarkol azokba és dirigálta őket. Most Schneidmesser órás segített ezen a bajon. A főtéren levő üzleté elé ugyanis egy teljesen megbízható órát függesztett ki amely a közép-európai időt másodpercenyi pontosággal mutatja és éjjel is meg van világítva.

(Virtuskodás és dutyi.) Ellentétes két fogalom s mégis igen gyakran járnak karöltve. A dutyiban ülő embernek ugyan nem igen lehet kedve semmiféle virtusra, de a virtuskodni akaró atyafi előbb-utóbb be kerül az említett alkalmatosságba. Ez lett a sorsa Vaskó Lukács, pusztakürthi legénynek is a kit összeférhetetlen természete miatt mindenki került a faluban. Valami csekélység miatt összeszólalkozott Hretik Istvánnal, majd mikor szóval nem bírta, ökleit vitte segítségül a harcba s Hretik István mint legyőzött fel vonult a küzdőtérrel vissza. A járásbírósnál azonban az ököljogot nem igen respektálja miért is a garazda atyafit pénz és fogházbüntetéssel sújtotta.

(Tolvaj munkás.) Kochan Károly sopornyai lakos a jókői ecetgyárban mint szolga volt alkalmazva. Nem is lett volna ott rossz dolga, ha a szívét Sopornyan nem hagyja. De így hiába volt minden, nem volt maradás. Egy este összeszedte a saját — és az volt a nagy hiba — társa szerszámját s reggelre úgy eltűnt mintha ott sem lett volna. El is ítélték lopás miatt 7 napi fogházra.

(A derék csemete.) Ziman György galgóczyi lakosnak 17 éves kora dacára már egy párszor volt a bíróságnál dolga. Rablás miatt is állott már büntető eljárás alatt, de tekintet fiatal korára felmentették. Legutóbb hat kiló kősenet Inpott s ezért elítéltek két napi elzárásra.

(Eljegyzés.) Herz Géza a budapesti Müller Testvérek vegyészeti gyár képviselője, eljegyezte Jelliuek Szidike kisasszonyt, Jelliuek Julia úrnő leányát, Galgóczyról.

(Fogorvosi gyakorlat.) *Dávid Benő* dr. értesíti a közönséget, hogy fogorvosi és fogtechnikai gyakorlatát egy tehetséges fogtechnikussal megkezdi. Foghuzások, tömések, egyes fogak, fogsorok a legjutányosabb árban és a legnagyobb pontossággal készíttetnek.

(Elcsipett zsebmetsző.) Az e hó 11-én tartott marhavásáron megjelent Schuller József 24 éves váci illetőségű notárius zsebmetsző is, hogy foglalkozását a vásári nép között gyakorolja. Epen egy zsiros falat volt előtte, de a sorsrajcsányi József rendőr személyében megakadályozta abban, hogy a kézimunkát végrehajtsa.

Hirdetések.

Köszönetnyilvánítás.

Mindazon jóbarátaink és ismerőseinknek kik felejthetetlen férjem, illetve jó atyánk elhunytá és végtisztessége alkalmával fájdalmainkat részvételükkel enyhíteni igyekeztek, ez uton fejezzük ki hálás köszönetünket.

Galgóc, 1902. december 11.

Köhler család.

4946/1902. tksz.

Arverési hirtetmény.

Szesler Jakab fia Mór galgóczi bejegyzett cégnek Benik István elleni 160 kor. s jár végrehajtási ügyében Pásztó község 215. sz. betéti-n foglalt 3050, 3060, 3061, 3062, hrsz. I. válság köteles szőlőnek Bialatt Benik Istvánt illető fele része valamint az 1881. évi 60. t. cz. 156. §-a alapján ugyanannak nevezett nevezett nejét szül. Ondreicska Mária B/2 alatt illető fele része tehát az egész említett birtok 102 korona kikiáltási árban 1903. évi január hó 3-ik napján délelőtti 9 órakor Pásztón a község házában megtartandó nyilvános árverésen a kikiáltási áron alul is eladani fog. Az árverezni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10 százalékát vagyis 10 korona 20 fillért készpénzben vagy óvadékképes értékpapirokban letenni. A kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság. Galgóc 1902. évi október hó 10-én.

Sándor
kir. bírós.

SZŐLŐOLTVANYOK

szokvány minőségben és európai nemes gyökeres és sima vesszők mélyen leszállított áron Oltványok ezre 90-100 frt. Mindenik a legkiválóbb bor- és csemegefajokból, fajtisztán, teljes jótállással. Ha a szállítvány a megrendelésnek meg nem felelne, úgy az oda- és visszaszállítási költséget, valamint a megrendelő által kifizetett összeget hiány nélkül azonnal visszafizetem. Így mindenki ebbeli szükségletét az én költségemen házához szállítva tekintheti meg.

ÉLŐKERITÉS.

Gleditsia oseteték és magvak.
Óriás tövisű, igen gyorsan fejlődő sövénynövény. Ez az egyedüli, melyből oly örökös kerítés nevelhető pár év alatt, rendkívül csekély kiadással, melyen nemhogy ember, de semmiféle állat, még az apró nyulak sem hatolhatnak át, úgy, hogy a bekerített részek kulcsal zárhatók. **Minden rendeléshez rajzokkal ellátott útutató és kezelési utasítás mellékeltek.**
Bővebb tájékozás végett szíves fénynyomatu díszes árjegyzékek ingyen és bérmentve küldetnek rendelési kötelezettség nélkül. Az árjegyzéken kívül egy oly könyvet kap ezzel, ki címét egy levelezőlapon tudatja, mely nincsen az a ház vagy család, ahol annak tartalmát hasznára nem fordítanak, városban, falun, pusztán, gazdag vagy szegény családnál egyaránt. Így még azoknak is érdekében áll, kik rendelni semmit sem akarnak, mert benne számos oly közlések foglaltatnak, melyek mindenkinek nagy szolgálatot tesznek.

Diócsometék. Kétéves óriási jövedelmet biztosító voltánál fogva, ennek tenyésztése majd minden gazdaságban az utóbbi időben rendkívül elterjedt.

Czím: **Érmelléki Első Szőlőoltvány-Telep Nagy-Kágya u. p. Székelyhid.**

4953/902. tkv. sz.

Árverési hirtetmény.

Wertheimer Ignátz galgóczi kereskedőnek — Rudnyánszky György elleni 1600 korona s jár végrehajtási ügyében Felső-Attrak község 84. sz. telekjéjében foglalt s Rudnyánszky Györgyöt illető 372. hrsz. † hegybérletek 732 kor., az ugyanottani 87. sz. tjkvben írt 397. hrsz. I. közös legelőnek B. 3. alatt ugyanazt illető 18/516. része 99 kor. kikiáltási árban 1903. évi január hó 8-ik napján délelőtti 9 órakor Felső-Attrak község házában megtartandó nyilvános árverésen a kikiáltási áron alul is eladani fog. Az árverezni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10 százalékát készpénzben vagy óvadékképes értékpapirokban letenni. A kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság. Galgóc 1902. október 10-én.

Sándor
kir. bírós.

Libamáját veszek!

Gansleber-Einkauf. Zum direkten Export für Paris und London kauft zu den höchsten Preisen jedes Quantum von 30 Dekagramm aufwärts

Anton Hirschfeld
Haus- und Weinbergesitzer,
Galgóc.

Sirkőraktár Nyitrán

Tisztelettel ajánlom t. czimed becses figyelmébe **ujjonnan berendezett nagy sirkő- és kőfaragói raktáramat.**

Siremlékek, családi sirboltok és egyéb kőfaragói munkákat bel és külföldi anyagokból leggyorsabban és legmegbízhatóbban szállithatok

Fellner

cs. és kir. udvari kőfaragó mester
Nyitra, Plebánia utca Sztányi féle házban.

Hungáriaszálloda

NYITRA.

Van szerencsénk a n. é. közönség becses tudomására adni, hogy **ujjonnan átalakított kávéházunk vendéglőnk és keleti kényelemme** berendezett

szállodánk

nagyon előnyös ár mellett már rendelkezésére áll a t. cz. közönségnek.

Kávéházunk és éttermeink

berendezése páratlan; a nappal bármely órájában meleg és hideg ételek valamint italok kaphatók.

Reggeli kávé (reggeli 6 órától) **bérlét egész hónapra 7 korona 20 fillér.**

Zónás villásreggeli a legelsőrendű sörrel 40—44 fillér.

Ebéd és vacsora jutányos hónapos bérlét.

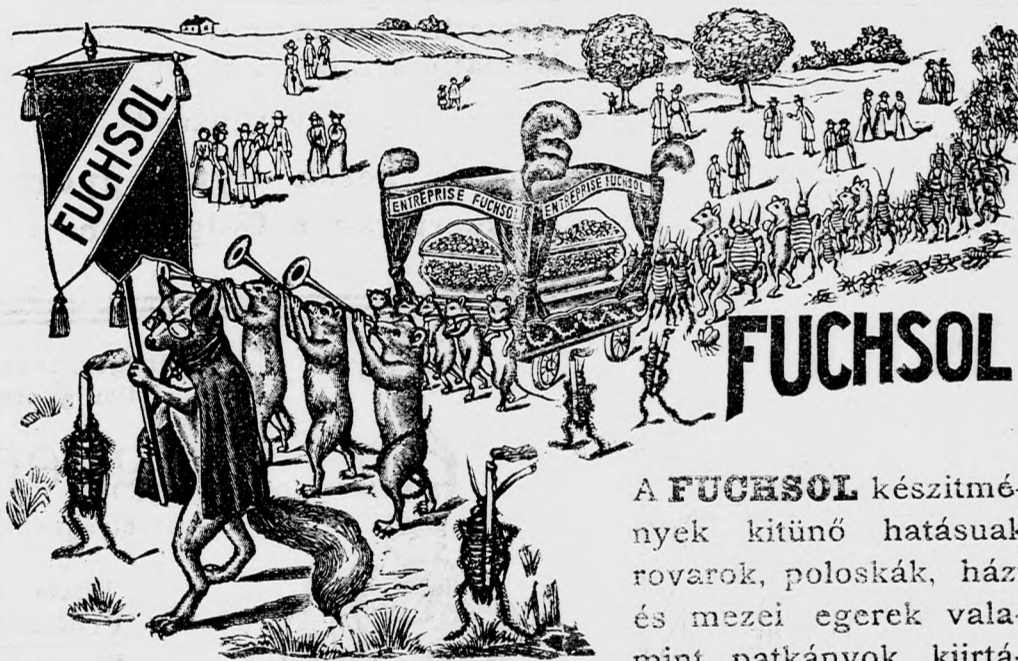
Disztribúciók és lakodalmak

Boraink a nyitrai püspökségi uradalom radosvai és zobori terméséből való s áraik minőség szerint, de mindig jutányosan számíttatnak.

Omnibusz-közlekedés a vasutig vagy vissza 30 fillér.

Huzamosabb ideig tartózkodó vendégeknek külön előny ár.

Mély tisztelettel **Pitzer és Hauzer** czégtulajdonos

A **FUCHSOL** készítmények kitünő hatásuak rovarok, poloskák, házi és mezei egerek valamint patkányok kiirtására és olcsóságuknál fogva már általános elterjedtségnek örvendenek. Az összes készítmények **Török Gyula** gyógyszerárában kaphatók.

Weigl Antal

papi és polgári szabó Nyitrán.

Ajánlja jól berendezett legfinomabb bel- és külföldi szövetekből álló raktárát, valamint

férfiszabó-műhelyét,

melyben úgy egyházi, mint világi urak számára mindennemű ruhát, ugymint téli és nyári öltözeteket, felöltöket, reverendákat, címádkat, mucetumokat, biretumokat stb. izlésesen és pontosan készít.

Vidéki megrendeléseket pontosan eszközöl.

Kérem!
Hol van
a kis Kohn?

féle szivarkahüvely

Szold J.

kapható
Galgócson.

Nagy raktár kerti bútorokból és
 alajfestményekből.

VAJDA J.

bútorgyári raktára
NYITRA, Par-utca 2.

A n. é. bútorvásárló közönség
 becses figyelmébe ajánlja dús vá-
 lasztékú, szilárd és modern stílusú

háló, ebédlő, uriszoba és szalón
berendezésekből álló

bútorrakárát

ugyszintén

saját készítményű kárpitos bútorait.

Legelősebb bevásárlási forrás!

Legjobb, legtisztább
 magyar gyártmány a

Világosi Cognac

kapható:

Török Gyula

gyógyszertárában

Galgócson.

STOMATIN

a legjobb száj-
 és fogápoló szerek.

300-nál több kiváló fogorvos által
 kitünőnek elismerve és ajánlva.
 Ezek közül közlünk néhányat:

Stomatin fogpor ára 1 korona.
Stomatin fogpaszta ára 1 korona.
Stomatin fogkrém ára 60 fillér.
Stomatin szájviz ára 1 korona.
Stomatin szájiz ára 70 fillér.

Honi gyártmány!

Kapható: **Török Gyula** gyógy-
 szertárában Galgócson.

A STOMATIN száj- és fog-
 ápoló szereket mind kipróbáltam
 s azokat praktikusnak és jónak
 találtam. Gyakorlatomban szíve-
 sen rendelem. dr. Löwien fog-
 orvos, Trencsén.

A STOMATIN száj- és fog-
 ápoló szereket jóknak találtam és
 fogbetegeimnek szívesen ajánlom
 használatra. dr. Deutsch fog-
 orvos, Kis-Czell.

A STOMATIN száj- és fog-
 ápoló szereket szívesen ajánlom.
 dr. Csátrai Agost egyet. m. tanár,
 Eperjes.

A betegek a STOMATIN-t
 szívesen veszik. Kérek új küldé-
 ményt stb. dr. Hegedűs fogor-
 vos, Budapest Lipót-körút 16.

Miután a STOMATIN száj- és
 fogápoló szerek kitünőnek bizo-
 nyultak, kérek utánvéttel 3 tucza-
 tot stb. dr. Krčmár Cyril fog-
 orvos, Besztercebánya.

STOMATIN száj- és fogápoló
 szereik a használat alkalmával
 kellemesek stb. dr. Gleiner fog-
 orvos, kincstári főorvos, Zólyom-
 Brézó.

Oh jaj!

Köhögés, rekedtség és elnyájkasodás
 ellen gyors és biztos hatásnak

Éljen!

Egger mellpasztillái,

az ötvágyat nem rontják és kitünő
 ízűek.

Doboza 1 korona és 2 korona.

Próbadoboz 50 fillér.

Fő- és szétküldési raktár:

„NADOR” gyógyszer-tár Budapest, VI.,
 Váci-körút 17.

Kapható Galgócson: **Török Gyula**, Nagyrippény.
 Kubányi István, Nagytapalcsány: **Mallász Egger** mellpastilla csakhamar meggyógyított.
 A. Jenő, Póstyén: **Emanuel Géza**, Óster.
 reicher **Miksa**, Vágújhely: **Emanuel Géza** gyógyszer-tárban.

Hazai gyártmány!

Kleinoscheg-

Trilby

kitünő pezsgő

Kleinoscheg Testvérek

es. és kir. udvari szállítók
 pezsgőgyárából

Budafok.

Raktár: **Eisler Dániel és Fia** fűszerüzletében Galgóc.

Nagy választék karácsonyi és ujévi levelező lapokban több mint 1000 féle egészen új mintában. Új! Dombor kivitelű lapok, szerencse disznókat és más alkalmi állatokat ábrázolva.

Magyar, francia és angol színésznő lev.-lap teljesen új mintában, páratlan szép és sikerült kivitelben. Norveg tájképek arany kerettel stb. stb. igen olcsó ár mellett kapható Szold Jakabnál Galgóczon.

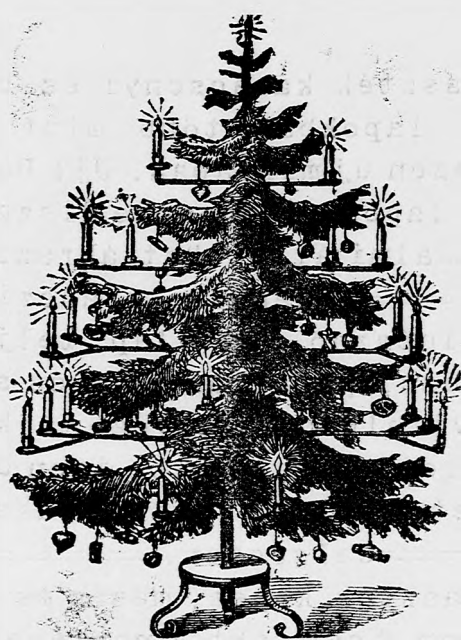
Nagy választék képes, mesés és dísz könyvekben. Nagy raktár naptárakból.

Nagy választék

karácsonyfadiszítésekben

Szold Jakabnál,

Galgóczon.

Nagy karácsonyi és ujévi kiállítás

Szold Jakabnál Galgóczon. ❖ ❖ ❖

* * * * * 1 forint bevásárlásnál * * * * *
 50 drb. csinos (secessiós) névjegy ingyen kapható.

(Öt percz alatt kész.)

Ujonan érkezett remek tárgyak.

Slovenská príloha ku tidenne vychádzajúcemu časopisu

„Galgóc és vidéke“

Kostuje 2 fiér.

Viribus unitis.

(Spojenima silami.)

Hore, na čele dneskajšieho článku napísané slová su heslo v žiare panujúceho nášho milovaného kráľa Jeho Jasnosti Ferencz Józsefa prvého, pred kim každí vlasti sin, pred koho slovami každí uherski národovec, z najväčšou uctivosťou sklonit sa mosi.

Uherski národ náš vitazni višé tisíc rokov vládne zem tuto našu vrele milovanu vlast uhersku, proti sto a sto neprátelom ju chraniac obhajoval a za nu tak rečeno každú hruďku zeme v hrdinskom zápasí z krvu z močil. Tisíc rokov bojuval proti neprátelom lež ból na ten stupeň vstave vlast milovanu uhersku postavit, na ktorom dnes stojí.

Všech neprátelov sme ponížili, všech sme prinutili bi ctili národ náš uherski tak, jak to národ uherski zaslúži a jak sa ho citit patri.

Nepriátelov poniženie vitaznému národu nášmu uherskemu bar mnoho obeti stalo predca nebolo ťažkel ebo tito neprátelia verejne bójuvali, v ruke z mecom išli proti nám a mi sa braniac jeich utoki odraziac jich sme porazili, vždi novu a novu slávu pletuc do venca vitazstva.

Aj pred bojom aj po boji národ náš uherski nie len z hrdinstvom ale ze šľachetnostu sa od inich národnosti delil. Kto len chcel od jakživa pritulek našól unás,

každého sme do lóna nášého prijal, naše práva sme snim zdelili, jemu pravicu podajuc ostatni kuštok chleba sme jemu podali. Preto je, že vlast našu milovanu uhersku všelijaka cudzina obivá a tento madom a mliekom oplievajuci kánán uživá.

Mi nežiadame od nikoho ništ iné len uctu polušnost našim zákonom, bár bi sme z právom mohli žiadať pre mnoho od nich. A čo vidime? — — Zedna na den pozorujeme, že za našu lasku, že za našu vďačnosť, že za našu pohostinnosť, že za našu šľachetnosť na padani bivame, napádani nie jako od rovno pravneho nepriátela, ktorí sa verejne opováži o proti nám postavit, lež napádani bivame potmeluski jak od hada, ktorí sa skrívá v tráve. Napádani biváme od takých ktorí sa nám do tvári lichotia abi len niečo od nás vi drancali, za chrbtom bi ale nedbali nás v ližičke vodi utopit.

Pod ménom že oni su všelijaké »národnosti« zabrdí činia proti zákonom, proti ustanoviznám, proti vláde, proti vrchnostám našim, oni cheejuc naše proriadki z ničit, žiadaju už dosti bezočive že oni nám poriadki uridia.

Lev odpočivajuci velmi málo dbá na muški, které okolo neho vrnčia, snád aj na neho sadaju bi sa obživili a za nehodne jich považuje sa proti nim bránit. Jedno pohnutie chvosta a tisíce bez-

očivich much je znivečené. Tak je to z nepráteli našima len že tito potajemne loziac predca sa jich mosime chránit a bár jeich vrnčanie velmi slabé je može bit čas že nám nepriležite padne.

Kto si pustí hada do rukáva mosi bit prichistani že mu v leže zanadrc čo tiež bi nebolo velké nešťastie ale na každí pád neprijemnosť.

Prečo sa teđi vstavit neprijemnosti ked jej možme vihnut? — — Postavme sa do radu, budme bedlivi, ne nechávajme prácu čistenia národa od pliev na druhich, lež budme zrno čisté, nepoškvrnene které hodne je práce bi sa zasiálo a ked sa zaseje hojnu urodu dá. Budme všetci strážnici národnej jednoty, jeden za druhého všetci za jedneho, jeden za všetkích. Takto zvitazil vždi národ uherski. Nechceme mi čul vitazstva žát, takéto vitazstva bi boli hánba pre hrdinski národ uherski, mi chceme len videt znat tie muški »národnostne,« abi ked nám jeich vrnčanie neprijemne padne sme jich mohli z muchačku odehnat, prv lež bi sme prinuteni boli snád aj jeich ščipanie okusit.

Ked sa také uščipnutie kde tu stanezlost nás preide a prisáháme, všetko čo sa nám v cestu národa postavi vikinožit. Ked ale bolest utrne, upádáme do predešlého nembánomságu. Slamenni ohen.

Jako bolo volakedi.

(Dla: Tóth Béla, z uherskeho.)

Gróf Beleznai Samuel chirečni človek bol skrz svoju nemilosrdnosť. Ze služebnici a jeho poddanými horše zachádzal, jak iní človek ze psi. Každú najmenšou chibou, nedbanlivosť, omil velmi trestal a hovorili, že ze služebnikov mnohých ze svoju ruku zamordoval.

Ráz divu kačicu zastrelil a rozkázal jágromi svojmu, abi hu viniesol zvodí ven. Jáger posluchol, ale ponevác voda bola hlboká, kačicu nemohol dosiahnut; už sa chcel vrátiť načo sa gróf velmi nahneval.

Ti ledakdo, — kriči za jágrom gróf, Boh mi je svedek, že ta zastrelím, ked tu kačicu nevineseš ven zvodí.

Nešťastliví jáger ve veľkem strachu ešče ráz oprobuvál hu vtiahnut, ale na darmo; prosil grófa, abi ne žádal to od neho lebo ked ďalej pojde do vodi, utopi sa.

Teda ked sa nechceš utopit, — skap! a stim nameril si na jágra a prestrelil mu hlavu.

Bantovani zato nebol, lebo čo bolo v času panovania Marie Therezie jeden chudobní jáger a čo jeden vládni gróf!

Ráz v kaštili tohoto prisneho pána sa stratilo pár striebolnich ližiček. Beleznai mislel, že to niekto ze služebnikov vzal a ponevác toho ktorí je ukradol nemohol hnet naist, vipalicoval všetkích služebnikov ne hliadiac ani na starost, ani na jeich usilovnosť a zaslubi.

Medzi timi kterich trestal bola aj jedna služebnica, která ani len nemrnkla pod strašnimi udermi hajducha. Toto viborne držani tejto služky na tolko sa zalubilo grofovi, že si hu vzal za ženu.

Belznai jeden ráz v Piliši za nejaku maličkosť chcel vipalicovat jedneho stareho a usilovneho služebnika. Hajdusi už viložili dereš na dvor, ked grofov sin pokorne prosil otca, abi odpustil tomu ubohemu staremu služebnikovi; načo, sa gróf rozhneval a pred všetkimi služebnici znesol svojego sina a stim dokončil, že ponevác sa opovážil slovo pozdvihnúť, dá ho natiahnúť na dereš, jak nahle služebnik vidži svoje. Mladi gróf zahanbeni išol do kaštila stari služebnik ale dostal svojich padesat palic.

Zatál prišol kasnár, ktorí velmi važeni ból od grofa, ten pokročil za sina a sa mu podarilo ukójit stareho grofa na tolko, že odpustil sinovi trest, ktorí inač bi bol musel vitrpet. Potom obidvá išli do kaštila ukójit mladeho grófa. Na nešťasti to sa stalo, že za starim grófom kráčali hajduci a mladi Beleznai Samuel vidiac otca, že z hajduci sa približuje ku nemu mislel, že otec chce vplnit svoj rozkaz, chitil jednu duplovku a strelil. Stari gróf raneni padol do ruk kasnárovich, tu ho došla druha rana, která ho na srdci trafila a prestrelila aj kasnárovi ruku.

Služebnici utiekli kade ktorí mohol, mordár ale zavrel všetke bráni; potom ale vzal otca na chrbát a zaniesol ho na dvor ku studne, tam ho vizliekol a umil, čul ale zas ho viniesol do hrubej izbi, vistrel ho a sadol si vedla neho.

Tak ho našol neskor jeden officier, který prisol aj svojskom, abi ho pred sud predstavil. Misleli, že sa bude bránit, zato velmi opatrene sa približovali knemu, ale Beleznai Samuel sa hnet poddal. Zaviedli ho do Peštu na stolični dom.

Za pár mesiacov strážnik stim stupil knemu do žalára že sa mosi izba vičistit Grof teda mosel vinst ven na dvor. Beleznai, vzal si širák kabát a išol ven. Nikto ho nesprovádzal. Mordár otcov zrozúmel, — čo aj nebolo ťažko — že čo to znamená, ked nikto nedáva na vazená pozor a išol rovno ku bráne,

Tu strážnik chrbtom sa obrátil ku nemu, — ostatne už není ťažko uhádnut.

Ale ne lahko bi uhádol niekto, čo sa stalo neskor.

Ked sa dozvedeli o tom, že Beleznai utiekol, celi svet to viprával, že do Anglicka išol; za pár tidnov ale už to hovoril, že z Hamburgu išol do Ameriki.

Ale ani jedno nebolo pravda, lebo on celkom spokojno žil v Pešte.

Ked za žalára utiekol vzal si koč a išol do Pilišu na svoj statek, tam vzal ostatne peniáže do vačku, vrátil sa do Pešte a tam sa skrill.

Dlho žil spokojno, konečne ale ho našli a viriekli nad nim sud, vedla ktereho mu od-tali hlavu v roku 1819-em.

Pri všetkých šľachetnosťach nášho národa uherskeho, to je jedna najväčšia chyba naša že sme slamenni ohen v takých záležitostiach, kde bi sme mali všetci jak skala sa postavit ku potlačeniu a odhaleniu potmelusských nepriateľov kde má každý heslo kráľovské nasledovať »Viribus unitis« na rozkvet a zabezpečenie vrelo milovanej vlasti.

Pázmány.

Visádzanie vrbin.

Naša milá vlast je na svete snád tá jedna krajina, ktorá ozaj oplivá všetkým čo k udržaniu tela na svete je potrebné. Zbožie také máme že mu na svete není páru.

Lichva naša je všade vzácna. Vrchy oplievajú drahocennými rudami. Rozmanitá zver poskytuje veľké lahodky na stoloch možnejších. Vínoviny ovocia je uherske naj vzacnejšie. Tohoto všetkeho sa tolko urodí že nie len naše potrebi stím zapravíme, ale veľké množstvo týchto plodín do cudzozemska posieláme, kde sa jedno lebo druhé vtakéj miere a dokonalosti neurodí, za čo milióni korún knám z cudzozemska prichádza. Keď bi sme toto všetko nemohli preč zaslat a predat, tuším bi sme moseli vnašej tučnote sami zahinut.

Ku zasielaniu týchto plodín treba su nám obálki, v ktorých tieto plodiny poslat možme.

Znaších strán obzvláštne moc hrozná, ovocia, zeleného odposieláme do cudzích krajov, ktoré dla predpisov zelezníc, ale aj dla požiadaviek kupcov jedine v košoch je radné odposielat. Z jednej strany je to najlacnejšie, z druhej strany ten koš dokonale ochráni v nom zaopatrenu zasielku a čo je hlavné, keď je vischnuti je veľmi ľahké od neho za prevažku tak rečeno ništ neplatme, kdežto bár jaké iné zaobalenie je o mnoho ťažšie a drahšie.

Jeden prikaz gazdovski je aj ten že „čo možme doma dorobit, nikdi to nekupujeme“ — a košov na zasielku hrozná ovocia a zeleného veru si tolko možme dorobit kolko len potrebujeme ba aj na predaj sa nám jich újde bár kolko.

Visádzajme vrbinu.

Vrba je drevo ktere na miestach kde je len trochu vlhki veľmi dobre a chitro roste.

Ne sadzme ale vrbi len vrbinu, tito možme každo ročne rezat, málo miest zaujímajú, a obzvláštne znamenitú látku dávajú na pletenie košov, keď vibereme take fajti jaké sa ku tomuto potrebujú. Na lukách po zdĺžki na miesto medze pár krúhov vrbinu, podľa potoka breh visadeni, nižší kusek roli kde voda viliéva su bane na vrbičie. Nezavádzá to na lúke ba ešte lepšie roste pod krúhmi tráva. Neškodi to na brehu potoka ba upevňuje z koreni brehi a na nižinách kde voda viliéva keď je makko neroste ništ, keď je tvrdo ništ sa neurodí, vrbinu ale vždy da prúta krásného.

Kdo že ale má koše pliest keď sa už toho pruta doroste,? — nuž každý sám čie je prutie, ved nema rolnik takéj pilnej roboti že bi celu zimu ból zamestnani a mali sedet pod kachlami z fajku, ej veru može radšej vzat nožik a sadnúc na stolicu pomáli košiki pliest.

Zas povie niekto, že ľahko je tomu pliest kdo vie ale mi sa tomu nerozumieme. Nuž čulajši čas sa len ten niečomu nerozumie kdo nechce. Kde je už dorobenéj vrbinu minister zdarma višle jedného učiteľa ktort nás viučí na pletenie košov, nemáme inej starosti len

miesto mu dat kde nám tento kunšt ukáže. Ale idme dál každá obec ktera visadit chce vrbini kusek z darma dostane prútie na visádzanie od ministeriumu jake fajti si len žiada, ba čo viac na obrabanie zeme vrbinovej aj pomoc penážitu poskytuje keď je obec chudobna. Ze sameho hospodarenia nevízijeme, ze zimnej postávki ešte mén chitajme sa zubami nochtami všeličoho, z čoho aspon len na každodenni chlieb groš virobit možme.

HPS.

Szent-Péterski zločin.

Drexler Salamon Szent-Péterski obivatel zraelita bežičého mesáca 5 ho dna na rano pred domom stojácu sochu svateho Floriana z nevislovitelnu špinu obliat a skrz to tak pošpinil, že každý okolo iduci a občania nad mieru sa pohoršili nad tutó nesmiernu bezočivostu zločincá.

Drexler pred Bobák Mihályom obci Szt.-Peterskim tento neslichani skutek aj uznal a aj Drexlerová služka Rusnak Julis videla keď to Drexler učinil.

Keď Drexler videl že občania sa začínajú burit a po zločincovi pátrajú dál skrz hore menuvanu služku svinstvo ze sochi obmit.

Keď sa občania dozvedeli kto to učinil poburili sa a len žandárom a predstavenstvu obecnému je čo dakuvat že Drexlera aj z familiu ne zkinožili.

Predstavenstvo obecné a vibor dostaviac sa do hlavno služnovskeho úradu Galgócz, udali prosbu bi pán hlavni služni urobil poriadok lebo oni nestoja zato či občania napadnu Drexlera a familiu a zhladá aj dom jeho. Pán hlavni služni do povahy beruc nebezpečnostvo života zločnicka a pokoj obce, ale aj to že bi snád nemal dost podpori ku udržaniu poriadku v obci naridil, bi sa Drexler hned z obci vistehoval aj z rodinu, čo Drexler bezovčive odepred. Na rozkaz radu a židost hlavného služného bar je obec vždy nad mieru rozhorčene pobureni občania do veľku sa týchto chovajú. Vec je u kralovského súdu Galgócz.

Nechceme súdu pred stat, ale úfáme, že pri čulajšem dlhastém súdném zachadzání, v zaujme čestnich občanov Szt.-Péter, v zaujme pokoja a vzaujme spravodlivosti, sud čo najskôr zakročí a vinnika za jeho neslichanu bezočivost a za jeho zločin čo najprisnejše potresta.

Volba

viboru obecného Galgócz bude prevedená dna 15 ho decembra I-vi okres hlasuje na mestskom dome, II okres v katolíckej škole.

Volba sa počína o 9 tej hodine a o 4 tej hodine bude zakončena. V dovské poverenia mosá bit o jednu hodinu pred začiatkom volbi udané.

Vác poverenia všetki hlasi rušia. Jedna osoba može len jedno poverenie mat.

Na čas neudanima povereniami sa hlasovat nemože.

Chiri miestné a z okolia.

(Zomreli) Velkomožni pán dekan, škol dozorca bivali farár z Drahócu čul na odpočinku knaz 70 roku veku svojho v Galgóczu. 10 ho bežičého mesáca ból slavnostne pochovani. — Urodeni pán Köhler Vilmos predstaveni počti v Galgóczu 35 roku veku svojho na suchotini. Zanechal manželku a trojo detureniec. 11 ho bežičého mesáca ból pochovani. Pokoj prachu jeich.

(Ohen) z pustošil jeden dom v Galgóczu Pázsit utca 8 ho v noci. Prísne zakročenie „tűzoltóság“ a vlhki čas nedopúštili sa ohnu rozmohnút, kteri bi ból mohol mnoho škodi urobit.

(Dni radosti a plesania) pre deti su dni sv. Barborki, sv. Mikuláša, sv. Lucie, že na tie dni sa po obliekajú za všelijaké postavi a navštevujú pribuznich, z druhej strany preto, že rodičia obdarujú dietki z ovocim a sladkostami na tieto dni. Je to aj blahá rozpomienka pre nás na naše mladšie časy, potom aj za potrebné bi takéto cirkevné památky mládež vikonávajuc na vieru si pomislela.

(Novinkár) zná vždy čo pisat ani v uzkom ráme noviniek miesta tolko není a predca je smiešne o čase pisat. Nuž ale keď je aj ten čas sám smiešni. Zima, odmak sa premienajú ustavične, pritom Vág — Duna taku prikrivku ladovnu su odatrené že obe rieki zastali, teda len mosi bit velka zima.

(Veľké polovki) odbavujú sa v pántvách Osvieteného Gróta Erdódy Ferencza, ktere vácej dni trvajú a mnoho visokich pánov jak hosti na nich účas bere. Každó denne schodzki su v zámku Galgócz.

(Volbi viborov) obecnich sa už po obcách prevádzajú, abi boli pohotove, keď prindu po novém roku všeobecné volbi predstavenich obecnich. Stránki keď su bár jak menuvané vieme ctit, keď pri volbách nie sebeckost ale všeobecné dobré držia pred očami. Žiaden človek nesmie pre seba a pre svoj ciel žit, lež mosi všeobecne dobre ze vsej sili, z celu vedu napomahat.

(Kto je silnejši.) Oravec József Szent Péterski a Zelinka Ferenc Galgóczski obivatelja stretli sa v hlbkej ceste Kaplatskich hájov z naloženima vozi. Vihnut ani jeden nechcel. Z reči do reči chmatli sa zapasi a Zelinka Oravca tak ozem a okoleso pár rázi šlahól že jako doktor svedčí Oravec bule ale dvacet dni magat postel. Istá vec kralovski súd naučí Zelinku že nemá k všetkému právo ten kto je silnejši.

(Zachutilo) sa na kuracinu Dostal Józsefovi a Gabriš Istvánovi Kis-Bábskim obivatelom a išli Martinka Danielovi Kis-Bábskemu richtárovi na horu na naševu. Martinka keď počul škreky sliepek nevediac že su tam hosti, išol techorov honit. Dostal a Gabriš nechcejuc sa zeiet z Martinkom poskákali z hori a fujas. Ale aj Martinka dal nohám vedet hostov lapil. Zato že sa nechceli hosti odebrat ale len tak uprsknut Martinka kurenčarov oznamil sudu.

(Kmini) vlomili sa Hercog Arminovi do sklepu v noci a ale za 89 korún tovaru od nesuc ufrkli. Žandari su už na stopě kmínom.

Vizvánie

Kto na počtovém listku nám oznámi, že má, — a chce prepustit prvé číslo našich noviniek, ten dostane 2 mesáce darmo naše noviny alebo 2 koruni v hotovosti.

„GALGÓCZ és VIDÉKE“

szerkesztősége

***** Galgócz. *****